

ПРИ МЕСЕЦИТЪ

НАРОДНА ПРИКАЗКА

Една жена имала две дъщери — доведена и заварена. Тя обичала нейното момиче, а мразела завареничето.

Една вечеръ майката повикала завареното момиче. Рекла му:

— Вземи стомнитъ, та донеси вода отъ самодивското кладенче.

Девоичето нѣмало що да стори. Тръгнало къмъ кладенчето, що било извънъ селото.

Като приближило, момичето забелязало, че подъ дървото до кладенчето били насѣдали единадесетъ мжже и една жена. Между мжетъ имало единъ съсемъ дребень, а жената била стара и начумерена. Тази жена била баба Марта. Другитъ били единадесеттъ месеца. А най-дребниятъ билъ Малъкъ Съчко.

Девоичето се претрашило, пристъпило къмъ кладенчето и рекло:

— Добъръ вечеръ, бабо, добъръ вечеръ, чичовци!

— Далъ Богъ добро, девоиче, — отговорили месецитъ. — Защо идешъ тука ни въ туй време ни въ онуй? Не те ли е страхъ?

— Страхъ не страхъ — трѣбва да дойда, като ме пращатъ.

— Нищо страшно нѣма, девоиче, — рекла баба Марта. — Ами я слушай нѣщо да те попитамъ. Кои месеци презъ годината сж добри и кои лоши?

— О, златна бабо, — рекло девоичето, — всички месеци сж отъ добри по-добри. Нѣма ни единъ лошъ.